

മധുരമായ കൃടികളെ- ഈ കല്ലുകളിലുടെ കാണുന്നതെല്ലാം മറക്കണം, സർവ്വ ശരീര ധാരികളെയും മറന്ന് അശരീരിയായ ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിന് അഭ്യസിക്കു.

ചോദ്യം- നിങ്ങൾ കൃടികളുടെ മുഖം ജണാനത്തിലുടെ മധുരമാകുന്നു, ഭക്തിയിലുടെയല്ല. എന്ത് കൊണ്ട്? ഉത്തരം- കാരണം ഭക്തർ ഭഗവാനെ സർവ്വവ്യാപിയെന്ന് പറയുന്നു. സർവ്വവ്യാപിയെന്ന് പറയുന്നതിലും ബാബുയുടെയും സന്പത്തിന്റെയും കാര്യം സമാപ്തമായി, അതിനാൽ അവിടെ മുഖം മധുരിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കൃടികൾ സ്വന്നേഹത്തോടെ ബാബാ എന്ന് പറയുന്നു അപ്പോൾ സന്പത്ത് ഓർമ്മ വരുന്നു, അതിനാൽ ജണാനത്തിലുടെ മുഖം മധുരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്- ഭക്തിയിൽ കളിപ്പാടങ്ങൾ കൊണ്ട് കളിക്കുകയായിരുന്നു, പരിചയമേയില്ലായിരുന്നു അപ്പോൾ മുഖം എങ്ങനെ മധുരിക്കും.

ശ്രീതം- ഓം നമഃ ശിവായ....

ഓം ശാന്തി. ശിവായ നമഃ അമവാ നമസ്തേ എന്നും പറയുന്നു. മുതിർന്നവരോടാണ് നമസ്തേ എന്ന് പറയുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിയോഗം പതിത ഹാവനമായ ബാബുയോടാപ്പെട്ടില്ല. പതിതരെ ഹാവനമാക്കുന്നത് ഒരേയൊരു ബാബുയാണ്. ബാബുയെയാണ് ശിവായ നമഃ എന്ന് പറയുന്നത്. ശിവൻ നിരാകാരനാണ് എന്ന് ബുദ്ധിയിൽ വരുന്നു. ശക്രനെ നമിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശക്ര ദേവതായ നമഃ എന്ന് പറയും. ശിവായ നമഃ എന്നത് ദേവരായാണ്. ശക്ര ദേവതായ നമഃ ദേവരായും. ഹൈമാവുള്ളത് ഇവിടെയാണ്. സുക്ഷ്മ വത്തനവാസിയാകാതെ അവരെ ദേവത എന്ന് വിളിക്കാനാകില്ല. ഇവിടെയുള്ളത് പ്രജാപിതാവാകാതെ, മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ വരാതെ ഇദ്ദേഹത്തെ ദേവതയെന്ന് വിളിക്കാനാകില്ല. സുക്ഷ്മ വത്തനവാസികളെ അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെയാണ് ദേവതയെന്ന് പറയുന്നത്. ഇതിലുടെ തെളിയുന്നത് ഈ സമയത്ത് പ്രജാപിതാവാണെങ്കിലും, ദേവത എന്ന് പറയില്ല. നിങ്ങളെയും ഈ സമയത്ത് ഹൈമാൻ എന്ന് പറയുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദേവീക ബുദ്ധി അർത്ഥം ദേവതയാകുന്നതിനുള്ള പുരുഷാർത്ഥമാണ് ചെയ്ത് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ദേവതമാരുടെ മഹിമയാണ്- സർവ്വഗുണ സന്പന്നർ.....ഹൈമാ, വിഷ്ണു, ശക്രന് ഈ മഹിമയില്ല. ദേവതമാരുടെയും മനുഷ്യരുടെയും മഹിമ വ്യത്യസ്തമാണ്. പ്രസിഡന്റ് പ്രസിഡന്റാണ്. അവരുടെ പാർട്ട് വേരെ, പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ പാർട്ട് വേരെ. നാടകത്തിൽ വ്യത്യസ്ത പാർട്ടായിരിക്കുമ്പോം. അപ്പോൾ ശിവായ നമഃ എന്ന് പറയുന്നത് ശിവബാബുയെ തന്നെനെ പറയില്ല. ബാബുയെ പറയുന്നത് പരമപിതാ പരമാത്മാ ശിവൻ എന്നാണ് കാരണം ശിവനും സാളിഗ്രാമവും. അത് ചെറുതായിട്ടാണ് കാണിക്കുന്നത്, ശിവലിംഗം വലുതായിട്ടും. ബാബു മനസ്സിലാക്കി തന്നു- ആരും ചെറുതും വലുതുമാകുന്നില്ല. ബാബുയെ പറയുന്നത്- പരമപിതാ പരമാത്മാ പി, ശ്രോദ്ധ ഫാദർ എന്നാണ്. ഇത് എന്ത് കൊണ്ട് പറയുന്നു? ആത്മാവ് സാളിഗ്രാമാണ്, ശിവനെ ബാബു യെന്ന് പറയുന്നത് അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അച്ചുന്നിൽ നിന്നും സന്പത്ത് ലഭിക്കണം കാരണം ബാബു സർവ്വ തതിന്റെ രചയിതാവാണ്. തീർച്ചയായും ആദി സനാതന ദേവീ ദേവതാ ശരീരത്തിന്റെ രചന പരമാത്മാവാണ് ചെയ്തത്. മറ്റാർക്കും ചെയ്യാനാകില്ല. ആ ബാബുയെ സർവ്വവ്യാപിയെന്ന് പറയുന്നതിലുടെ സന്പത്തിന്റെ പേരും അഞ്ചലവുമില്ലാതാകുന്നു. ഏതു പോലെ പറയുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് സർവ്വവ്യാപിയാണ്, വിളിപ്പുറിത്ത് ഹാജരാകുന്നവനാണ്. പ്രതിജ്ഞയും എടുക്കുന്നു, അത് അസത്യമാണ്. പറയുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പിതാവ് വിളിപ്പുറിത്ത് ഹാജരാകുന്നവനാണ്പക്ഷേ അച്ചുനേരുന്നയില്ല.

നിങ്ങൾ കൃടികൾക്കരിയാം- ഈപ്പോൾ ഈശ്വരൻ ഹാജരാണ്, ബാബു പരമമായ ആത്മാവാണ്. ബാബുയുടെ മഹിമ സർവ്വതിലും വെച്ച് വ്യത്യസ്തമാണ്. ബാബു നിരാകാരനാണ്, ബാബുയുടെ പേര് ശിവൻ എന്നാണ്. ബാബുയക്ക് ഭാതിക പേര് ശരിക്കലും ഇല്ല. ബാക്കി എല്ലാവരുടെയും പേര് ശരീരത്തിനാണ്. ഓരോ ജമങ്ങളിലും ശരീരത്തിന്റെ പേര് മാറി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാക്കി ആത്മാവ് ആത്മാവ് തന്നെയാണ്, മനുഷ്യന്റെ പേരാണ് മാറി കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പറയാറുണ്ട് ഇന്നവരുടെ പിതൃക്കൾക്ക് ബലി കൊടുക്കുന്നുവെന്ന്. അപ്പോൾ അവരുടെ ഓർമ്മ വരുന്നു. ശരീരം അവരുടെ കത്തി പോകുന്നു, ബാക്കി അവ ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്നത് ആത്മാവാണ്, അതിനാൽ ആത്മാവിനെ കഴിപ്പിക്കുന്നു, കുടിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മാവിനെ നിർബലേപം എന്ന് പറയാനാകില്ല. ബാബു മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു- ആരെകിലും ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നേം ശരീരത്തിനോട് മോഹം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവിടെ ബാബു പറയുന്നു മറ്റൊള്ളവരുടെ ശരീരങ്ങളോട് മോഹം

வெய்க்கிறது. தீர்த்தும் நஷ்டோ மொஹா அதகு. ஸ்ரீ ஶரீரங்களையும் வூலியித்த நின் ஹஸ்தாக்கம் என. ஓர் கண்ணுக்கணிலுட காணுமென்றென மிகவே. வொவை பரியுனு, கேவலம் ஏனென ஓர்மீக்கு. ஏனிக்க ஶரீரமிலு, அதினால் வூலிமுடுஷா. விவாഹ நிதியைத்திரே மோதிரம் அளியிக்காரிலே. ஹபூஶ் வொவை நிராகாரங்கள், வொவைய்க்க சிறுமிலே. மோதிரம் அளியிக்குமென்ற நிராகாரங்கை வொவை யை ஓர்மீக்குமென்றிருங்க. புதிய காருமாயிலே. மனுஷுங் மறிக்குவோச் மனஸ்திலாக்கு ஏலூாங் கഴின்று. அவருடை பிழுக்கலை, அதுரையாள் கழிலீக்குமென்ற. தீர்ச்சியாயும் அதுமாவு வருநா. ஸாங்காரம் கொள்ளு வருமென்ற அதுமாவாள். ஹத் உபூஶ், ஹத் மயுரமாள்- அதுராள் பரியுனது? அதுமாவு பரியுனு- ஏஞ்சு நாக்க கய்ப்பாயி, ஏனிக்க செவி கேச்காள் ஸாயிக்குவீனிலே, ஏஞ்சு தல வேடனிக்கூனா. ஹத் பரியுனது அதுராள்? மனுஷுங் மனை ஹோயி. வொவை மனஸ்திலாக்கி தருநா- அதுமாவு தனமாள் ஸுவ சூவண்ணஶ் அங்குவிக்குமென்ற. அலோகதாவு கேவலம் வொவை மாடுமாள். வொவை தனமாள் அதுமா வின குரிச்சுஒலை அதைந் நல்குமென்ற. வொக்கி அதுமாவு தனமாள் பரமாத்மாவு ஏந் பரியுனது வலுதிலும் வெஷ் வலிய அஜதைநமாள். முஷுவார் லோகத்திலும் பரியுனு பரமாத்மாவு ஸ்ரீவூவுபாபி யாளைந் பினை வொவையை ஓர்மீசுால் ஏஞ்சு லங்கிகூடு? கெதர் வொவையை ஓர்மீக்குனா ஏந்நால் வொவையித்த நினாங் ஏஞ்சு லங்கிகூடு ஏந்தியுனிலே. ஸ்ரீவூவுபாபியைந் பரியுனதிலுடை மிலநத்திரே காருமே வருநிலே. அதுஸுரீய நிர்வேஶமங்குஸரிச் நக்குமென்றிலுடை மனுஷுங் அயங்குதிகூனா. ஶரீமத்து ஜரேயைந் வொவையுடைதொள். அதுஸுரீய நிர்வேஶம் நல்குமென்ற ராவளாளாள், ராவளாளேஞ்சு நிர்வேஶம் நுஸரிச் பரஸ்பரம் சூலை நல்காள் அதுமாக்கூனா. ஹபூஶ் நிஅேஶ் ஹத்தையிய ஸ்ரீவாயத்திலா ண், பரஸ்பரம் ஸுவம் நல்குனா. வொவை ஸ்ரீவூருடை ஸுவ தாதாவாள்.

മനുഷ്യൻ സ്വയന്തര സർവ്വോദയാ ലീഡർ എന്ന് പറയുന്നു എന്നാൽ സർവ്വരൂപതയും അധികാരി രചയിതാവെന്ന് ഇഷ്ടശരണ തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. സർവ്വം അർത്ഥമം മുഴുവൻ സുഷ്ടി, മുഴുവൻ സുഷ്ടിയുടെയും സത്ഗതിഭാതാവെന്ന് ഒരു മനുഷ്യതന്നെയും പറയില്ല. അതിനാൽ മുഖ്യമായ കാര്യമാണ്-ആദ്യം സർവ്വവ്യാപി എന്ന ജണാനം ഇല്ലാതാക്കണം. ബാബയെ സർവ്വരും ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. കേതർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് ഭഗവാൻ വന്ന് എന്നെന്തെങ്കിലും നല്കുന്നുമെന്ന്. ബാബ തീരീച്ചയായും എന്തെങ്കിലും നല്കുകിയിട്ടുണ്ട്. രചയിതാവ് രചിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീരീച്ചയായും നല്കുമ്പോൾ. ബാബ നല്കുന്നത് സർവ്വത്തിന്റെ ചക്രവർത്തി പദവിയാണ്. ആ ബാബയെ മരക്കരുത്. ഇത് തന്നെയാണ് പരിശേഷം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കൂട്ടി കർ വിവേകഗാലികളായി. ആദ്യം നിങ്ങൾ വിവേകഗൃഹ്യരായിരുന്നു. ബാബ സർവ്വവ്യാപിയാണെന്ന് പറയുന്നതിലൂടെ ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. ആദ്യം ബാബ തെളിയിച്ച് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു പരമപിതാവാണ് എന്ന്. പരമം എന്ന അക്ഷരം ലൗകിക അച്ചുന് നല്കാറില്ല. പരമപിതാവ് പരമമായ പരംധാരിൽ വസിക്കുന്നവനാണ്, സുപീരിം ആണ്. ബാബ തന്നെയാണ് മനുഷ്യ സുഷ്ടിയുടെ ബീജ രൂപൻ. ബാബ ബീജമല്ലോ. സ്ത്രീയെ ദത്തടക്കത്ത് പിനെ രചനയെ രചിക്കുന്നു. ശ്രിവബാബു പറയുന്നു- ഞാനും ഇദ്ദേഹത്തെ ദത്തടക്കുന്നു. അവർ കുവവംശാവലികളാണ്, ഇവർ മുവവംശാവലികളും. ഈ ബൈഹാവ് എന്നേൻ പത്തനിധാണ്, എന്നാൽ ശരീരം പുരുഷന്നേരുതാണ്. ഞാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ ദത്തടക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യത്തിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് ജീവം നല്കുന്നു. ശ്രിവബാബയുടെ കൂട്ടികളാണ്, എന്നാൽ ബാബു ബൈഹാവിലൂടെ പുതു ജീവം നല്കി. പറയുന്നു- അങ്ങ് മാത്രാ പിതാവ്....ബാബു നിരാകാരനാണ്. എങ്ങനെ മാതാവാകുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് വളരെ സുക്ഷ്മ ബുദ്ധി വേണം. ബാബയെ രചയിതാവെന്നാണ് പറയുന്നത്, അപ്പോൾ ബാബയ്ക്ക് എങ്ങനെ രചിക്കാൻ സാധിക്കും? ജഗദംബ സരസ്വതി ബൈഹാവിന്റെ മകളാണ്, മുവവംശാവലിയാണ്. ഇപ്പോൾ ഇവരെ മാതാവെന്ന് പറയുമോ അതോ ബാബയെ പറയുമോ? യമാർത്ഥത്തിൽ സാകാര ബൈഹാവാണ് മാതാവ്. എന്നാൽ പുരുഷ ശരീരമാണ്, അതിനാൽ ജഗദംബയെ നിമിത്തമാക്കി. ബാബു പറയുന്നു- ഞാൻ ബൈഹാവിൽ പ്രവേശിച്ച് ഇദ്ദേഹത്തെ ദത്തടക്കുന്നു. പിനെ നിങ്ങൾ പറയുന്നു നമ്മൾ ബൈഹാവിലൂടെ ഇത്തരം മകളായി എന്ന്. ഇത്തശ്ശരൻ നമ്മുടെ മുത്തച്ചനാണ്. ഇത് കാര്യങ്ങൾ ശാസ്ത്രങ്ങളിലില്ല. ഇതെല്ലാം ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിലെ കളിപ്പാട്ടങ്ങളാണ്. കളിപ്പാട്ടങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യരുടെ മുഖം മധുരിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ ബാബയിൽ നിന്നും സന്ധാരിതടക്കുക എന്ന ചിന്തയാണ്. സർവ്വവ്യാപിയെന്ന് പറയുന്നതിലൂടെ ആരു ദയും മുഖം മധുരിക്കുന്നില്ല. മുഴുവൻ ലോകത്തിലും സർവ്വവ്യാപിയെന്ന ജണാനമാണുള്ളത്. ഇത് സമയത്ത് ഉള്ള കൂട്ടികൾക്ക് എന്നേൻ ഓർമ്മയുണ്ട്. അപ്പോൾ അവർ എഴുതി വെച്ചു- സർവ്വവ്യാപിയെന്ന്. സർവ്വ മനുഷ്യരും എന്നെ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ അറിയുന്നില്ല അപ്പോൾ അർത്ഥമം എത്ര വ്യത്യസ്ഥമായി. ചരിതനെ പാനുകൾ. ഇപ്പോൾ ബാബു പറയുന്നു- എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കു എന്ന്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമം ഞാൻ സർവ്വവ്യാപിയെന്നല്ല. നിങ്ങൾക്കാണിയാം നമ്മുടെ ആത്മാവ് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അതിനാൽ സർവ്വവ്യാപിയെന്ന അക്ഷരത്തിൽ വ്യത്യസ്ഥം വന്നു. ഇതും ദ്രാമയാണ്, വീണാലും ഇങ്ങനെ

തന്നെ സംഭവിക്കും. സംഭവിക്കുക തന്നെ വേണം. ഈ സമയത്ത് എന്ത് സംഭവിക്കുന്നുവോ, ഷുട്ടാകുന്നുവോ അതിനെ ശ്രാമയെന്ന് പറയുന്നു. അന്നാൻ ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ശ്രാമയാണ്, ഇതിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. ഈ ചിത്രങ്ങളും ശ്രാമയുസ്ഥിച്ച് കൂട്ടികളിലൂടെ ബാബു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ബൈഹാമാബാബു സ്വയം പറയുന്നു— എനിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ലായിരുന്നു. ഈപ്പോൾ ബാബു ദിവ്യ ദൃഷ്ടി നല്കി. ദിവ്യ ദൃഷ്ടി ഭാതാവ് ബാബുയല്ലോ. പുതിയ പുതിയ ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടാക്കി കഴിതൊൽ പിനെ പോയിരുന്ന് സിൽ കുക്കഷൾ ഉണ്ടാക്കിൽ ചെയ്തു കൊണ്ടെങ്കിൽക്കണം. ബൈഹാമാബാബു എന്ന വാക്കിന് മുമ്പിൽ പ്രജാപിതാവെന അക്കഷരം ഉണ്ടാക്കണം. ഈ ദയകിൽ മനുഷ്യർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. പറയുന്നു— ബൈഹാമാമുഖവംഗാവലികൾ സന്താനങ്ങളോള്ളും. ബൈഹാവിന്റെ സന്താനങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരായില്ലോ. നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്കരിയാം— പ്രാക്കടികലി നമ്മൾ പ്രജാപിതാ ബൈഹാവിന്റെ സന്താനങ്ങൾ, ശ്രീവർഗ്ഗ പേരകുട്ടികളാണ്. ആദ്യം ആദ്യം ബാബുയും സന്ധവത്തും എന്നതാണ്, അതിലൂടെ മുഖവും മധുരിക്കുന്നു. ബാബു സർഘ്ഗത്തിന്റെ രചയിതാവാണ് അതിനാൽ തീർച്ചയായും സന്ധവത്ത് ലഭിക്കണം. ആരും ഏടുക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാനും നമ്മുടെ ദേവീക കുലത്തിലൂള്ളവരല്ല. ദേവീ ദേവതാ പദവി നേടേണ്ടവരാണ് വന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മുഖ്യമായ കാര്യം പറിത്രയാണ്. പവിത്രമാകാതെ രക്ഷാബന്ധനം ആരോഹാഷിക്കാനാകില്ല. ബാബുയോം പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നു— ബാബു ഞാൻ തീർച്ചയായും പവിത്രമാകും. പവിത്രമാകാതെ എങ്ങനെ ബാബുയുടെയെന്നും സാധിക്കും. തീർച്ചയായും ശ്രീമത്തന്നുസ്ഥിച്ചേ ശ്രേഷ്ഠമാകാൻ സാധിക്കും. സത്യയുഗത്തിന്റെ ആക്കില്ല, തീർച്ചയായും കലിയുഗത്തിലാണ് ആയി കാണുക. കലിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യം സത്യയുഗത്തിന്റെ ആരിയുടെ സംഗമമുണ്ടാകുന്നു അർത്ഥം സംഗമത്തിൽ തന്നെ ബാബു വന്ന് കൂട്ടികൾക്ക് സന്ധവത്ത് നല്കുന്നു. ഭാരത ത്തിന്റെ പേര് പള്ളരെ പ്രശ്നപ്പം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഭാരതം തന്നെയാണ് സത്യവാദിയും അസത്യവാദിയുമാകുന്നത്. മറ്റ് വഞ്ചിയങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗിമ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മറ്റല്ലാ വഞ്ചിയങ്ങളും വിനാശിയാണ്. ഇതാണ് അവിനാശി വഞ്ചിയം, കാരണം അവിനാശിയായ ബാബു വീണ്ടും വന്നിൽക്കുന്നു. ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപനകൾപ്പത്തിന് ശേഷം വീണ്ടും നടക്കും. ബാബു എന്തെന്നു സന്ധവത്ത് നല്കുന്നു. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ബാബുയാണ്. ഗൃഹസ്ഥത്തിലിരുന്ന് കൂടുംബത്തിലുള്ളവരെ നിങ്ങൾ പവിത്രമാക്കണം. സന്ധാസ ധർമ്മം തന്നെ വ്യത്യസ്ഥമാണ്. മറ്റേക ധർമ്മങ്ങൾ സത്യയുഗത്തിൽ ഉണ്ടാകില്ല. നമ്മുടെ ധർമ്മത്തിൽ നിന്നും മറ്റ് ധർമ്മങ്ങളിലേക്ക് പോയവർ വീണ്ടും തിരികെ വരുന്നു. ഈപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്തെന്നു ആസ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു, നിങ്ങളുടെ മുന്നാമത്തെ നേത്രതു തുറന്നു. നിങ്ങൾ ത്രികാലദർശിയായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരാതെ വേരാരു മനുഷ്യുടെയും ത്രികാലദർശിയെന്ന് പറയാനാകില്ല. ദേവതമാരും ത്രികാലദർശികളില്ല. ബാബു പറയുന്നു— നിങ്ങൾക്ക് മുന്നാമത്തെ നേത്രതു തൊന്തിന്റെ അലക്കരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്കരിയാം ഈപ്പോൾ നമ്മുടെ മുന്നാമത്തെ നേത്രതു തുറന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാബുയിൽ മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയുടെ ആരി മല്ല അന്ത്യത്തിന്റെ അറിവുണ്ട്, അതേ പോലെ നമ്മൾ ബാബുയുടെ കൂട്ടികൾക്കും ബാബുയിലുടെ അഞ്ചാം ലഭിച്ചു. അർത്ഥം നമ്മൾ അഞ്ചാം സാഗരമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, മറ്റാരെയും അഞ്ചാം സാഗരനെന്ന് പറയാനാകില്ല. നിങ്ങളെഴുയും അഞ്ചാം സാഗരനെന്ന് പറയില്ല, നിങ്ങൾ അഞ്ചാം നദികളാണ്. അല്ലാതെ അർജ്ജുനൻ അബൈയത്തപ്പോൾ ഗംഗ പ്രവഹിച്ചുവെന്നും, ആ പശുവിന്റെ മുഖത്തിലുടെയാണ് ജലം ഒഴുകുന്നതെന്നും പറയാനാകില്ല. അവിടെ ഗംഗ എവിടെ നിന്ന് വരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് രണ്ട് ഭൂജങ്ങളുണ്ട്, ജഗദംബയ്ക്ക് 4-6 ഭൂജങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾ വള്ളരെ കാരുങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം. ചില കൂട്ടികൾ പറയുന്നു— ബാബുയുടെ ഓർമ്മ നിലനില്ക്കുന്നില്ല, സ്വയത്തെ ആത്മാവാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല, അടിക്കടി മറന്നു പോകുന്നുവെന്. ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കുന്ന എന്ന്, അപ്പോൾ ആ യോഗബലത്തിലുടെ നിങ്ങളുടെ വികർമ്മം ഭസ്മമാകുന്നു. ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ മമ്മ ബാബുയുടെ സിഹാസനസ്ഥരാകാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും. അവരെ കുപുത്രർ എന്നേ വിളിക്കു.

സത്പുത്രർ ബാബുയെ നിരന്തരം ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നു. അതിമം വരെ ചെയ്യണം. ബാബുയെ എന്തെമാത്രം ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ അതെയും നിങ്ങൾക്ക് സന്ധാദ്യമാണ്. തന്റെ ചാർട്ട് വെയ്ക്കു അർജ്ജുനനാകു. അവരെയാണ് അവകാശിക്കുന്നത്. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ കൂട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്വന്നേഹ സ്വർഗനെകളും പുലർക്കാല വന്നുവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കേള്ള മുദ്രയായ സാരം -

1. ഇംഗ്ലീഷ് നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് സർവ്വറക്കും സുവം നല്കണം. ആർക്കും ദുഃഖം കൊടുക്കരുത്. ബാബയ്ക്ക് സമാനം സുവ ഭാതാവാക്കണം.
2. ഈ ശരീരങ്ങളോടുള്ള മോഹത്തെയില്ലാതാക്കി നഷ്ട്ടോമോഹം ആക്കണം. സത്പുത്രനായി നിരന്തരം ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം.

വരദാനം- സർവ്വതും ബാബയിലർപ്പിച്ച് സംഗമയുണ്ടി ചക്രവർത്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന അവിനാശി രാജതിലകത്തിന്റെ അധികാരിയായി ഭവിക്കേണ്ട്.

ഇന്നത്തെ ചക്രവർത്തി പദവി ഒന്നുകിൽ ധനം ഭാനം ചെയ്താൽ ലഭിക്കുന്നു അല്ലെങ്കിൽ വോട്ടുകളിലും വാദ്യമാകുന്നു എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്ക് സ്വയം ബാബു രാജതിലകം നല്കി. നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തി- ഇത് എത്രയോ നല്ല സ്ഥിതിയാണ്. സർവ്വതും ബാബയിലർപ്പിച്ചുവെക്കിൽ പിന്നെ ആർക്ക് ചിന്തയുണ്ടാകും? ബാബയ്ക്ക്. എന്നാൽ തന്റെ അധികാരത്തെയോ മൻസ്തതിനെയോ അവിടെയുമിവിടെയുമായി ഒളിപ്പിച്ചു വെയ്ക്കരുത്. ശ്രീമതതനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ ബാബു ഉത്തരവാദി. അങ്ങനെ സത്യമായ ഹൃദയത്തോടെ സർവ്വതും ബാബയിലർപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഡബിൾ ലൈറ്റ്, അവിനാശി രാജതിലകത്തിന്റെ അധികാരിയായി തീരുന്നു.

സ്ന്യാഹൻ- ഓരോരോ വാക്യവും മഹാവാക്യമാക്കണം, ഒരു വാക്കും വ്യർത്ഥമാകരുത് എങ്കിൽ പറയാം മാസ്റ്റർ സത്ഗുരു.